

Wspomnienie Henryka Sułkowskiego

Henryk Sułkowski urodził się 9 marca 1931 r. w Katowicach jako syn nauczyciela. Maturę uzyskał w roku 1949 w tamtejszym Liceum Ogólnokształcącym im. M. Kopernika, a następnie przez dwa lata pracował w terenowych instytucjach gospodarczych w województwie opolskim.

Po studiach lekarskich, jakie odbył w latach 1951–1957 w Pomorskiej Akademii Medycznej w Szczecinie, podjął pracę w Nysie – kolejno jako asystent w oddziale internistycznym Szpitala Miejskiego, lekarz rejonowy, lekarz i kierownik Miejskiej Stacji Pogotowia Ratunkowego.

W roku 1963 uzyskał specjalizację z chorób wewnętrznych (po stażu specjalistycznym w Klinice Nefrologii Akademii Medycznej we Wrocławiu).

Skierowany do odbycia terenowej służby wojskowej objął stanowisko lekarza jednostki w Dębicy, a następnie asystenta internisty w WGP-lek w Przemyśle.

W roku 1965 zawarł związek małżeński i przeniósł się na stałe do Łodzi, gdzie podjął pracę internisty w Stacji Krwiodawstwa. W roku 1966 odbył staż specjalizacyjny z hematologią w Instytucie Hematologii w Warszawie. Był następnie zastępcą ordynatora oddziału internistycznego Szpitala im. dr. J. Brudzińskiego (obecnie Św. Jana Bożego), a także dyrektorem tego szpitala. Przez blisko trzydzieści lat pracował jako lekarz w ambulatorium internistycznym WSPR w Łodzi.

Od roku 1969 zaangażowany w pracę naukowo-dydaktyczną w Katedrze Medycyny Społecznej Akademii Medycznej w Łodzi, okresowo pełniąc funkcję kierownika Pracowni Epidemiologii. Staż specjalistyczny z epidemiologii i statystyki medycznej odbył w latach 1973–1974 w The London School of Hygiene and Tropical Medicine. W roku 1978 uczestniczył w kursie atestacyjnym z medycyny ogólnej w IHiMW w Lublinie. Specjalizację z medycyny społecznej uzyskał w roku 1977, a z medycyny ogólnej w 1979.

Pracę doktorską nt. „Badanie przyjmowania leków, a szczególnie samoleczenia w wybranej grupie ludności wielkomiejskiej” obronił w roku 1978 w Akademii Medycznej w Łodzi. Jego zainteresowania naukowe obejmowały choroby wewnętrzne, zagadnienia teorii i praktyki podstawowej opieki zdrowotnej, farmakologii, epidemiologii, filozofii i historii medycyny.

Był inicjatorem nowatorskich metod nauczania epidemiologii i współautorem programów szkoleniowych z zakresu medycyny ogólnej. Opublikował ponad dziewięćdziesiąt prac

w czasopiśmie krajowych i zagranicznych, przygotował trzy skrypty dla studentów. Był autorem kilku rozdziałów w różnych książkach i podręcznikach naukowych.

Po przejściu na emeryturę w roku 1991 nadal pracował jako lekarz internista w łódzkich poradniach lekarzy specjalistów. Zainteresowany homeopatią ukończył kursy kwalifikacyjne w CEDH w Warszawie w roku 1992 oraz 1994/1995.

Był członkiem Polskiego Towarzystwa Lekarskiego, współzałożycielem, wiceprezesem i członkiem honorowym Polskiego Towarzystwa Medycyny Ogólnej (później Środowiskowej, a następnie Rodzinnej).

W roku 2018 przeżył boleśnie śmierć jedynego syna – Macieja, lekarza anestezjologa. Pozostawił żonę – Krystynę, emerytowaną nauczycielkę.